

ТАҚРИЗ

ба автореферати диссертатсияи Одинаева Гулбону дар мавзӯи «Хусусиятҳои ғоявию бадеии ашъори лирикии Ҳақназар Ғоиб» барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои филологӣ аз рӯи ихтисоси 10.01.01-Адабӣ тоҷик

Дар даврони Истиқлолияти давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон масъалаи баланд бардоштани ҳувияти миллӣ ва ҳисси худшиносии халқи тоҷик ба яке аз масъалаҳои асосии адабиёти бадеӣ табдил ёфт ва бо ҳамин мақсад аз ҷониби адибони тоҷик дахҳо асарҳои хурду бузург таълиф гардиданд. Дар ин миён яке аз чехраҳои дурахшони адабиёти нимаи дуюми қарни XX ва ибтидои қарни XXI муосири тоҷик, ки эҷодиёташ аз нигоҳи танавуӣ жанрӣ-мавзӯӣ ва вижагии идеявӣ-бадеӣ ҷалби назар менамояд, Шоири халқии Тоҷикистон Ҳақназар Ғоиб мебошад. Диссертатсияи мазкур ба таҳлилу баррасии яке аз масъалаҳои муҳим – таҳқиқи ҳаёт ва эҷодиёти ин шоирони номвари тоҷик, ки дар рушду камоли шеъри муосири тоҷик дар нимаи дуюми асри XX ва ибтидои асри XXI нақши барҷаста дорад, бахшида шудааст. Ин мавзӯ то ба ҳол мавриди таҳқиқи монографӣ қарор нагирифтааст. Кори анҷомдодаи диссертант дар ин мавзӯ арзандаи таҳсин аст.

Ба ашъори дилнишин ва пурмуҳтавои Ҳақназар Ғоиб суҳаншиносони ватанӣ ва хоричӣ таваҷҷуҳи хоса зоҳир намуда, осори ӯро дар радифи саромадони шеъри тоҷик медонанд. Бо вучуди ин, кори анҷомдодаи Одинаева Г. таҳқиқоти комилан нави илмӣ буда, унвонҷӯ мавзӯи муҳим, актуалӣ ва арзишмандро ба ҳайси рисолаи илмӣ интихоб намудааст. Навгонии мавзӯ дар он зоҳир меёбад, ки бори аввал ашъори шоир ба таври густурдаву амиқ мавриди пажӯҳиш қарор гирифта, арзиши бадеию зебоишинохтӣ ва ахлоқии он муайян ва равшан гардидааст.

Автореферати диссертатсия ва тарҷумаи русии он мувофиқ ба талабот таҳия гардида, фарогири мундариҷаи мухтасари диссертатсия мебошад. Дар он аҳаммияти мавзӯ, дараҷаи омӯзиши он, мақсаду вазифаҳо ва наwgониҳои таҳқиқ, сарчашмаҳои истифодашуда, аҳаммияти назариявӣ ва амалӣ, нуқтаҳои асосии ба ҳимоя пешниҳодшаванда ва асосҳои методологии кори анҷомёфта, мувофиқи талабот баён гардида, саҳми шахсии муаллиф дар таҳқиқи мавзӯи мазкур ва татбиқи амалии натиҷаҳои он муайян карда шудааст.

Тавре, ки аз автореферати диссертатсия бармеояд, кори илмии мазкур аз се боб иборат буда, ҳар як боб ба фаслҳои алоҳида ҷудо карда шудааст. Боби аввал «Ҳаёт ва эҷодиёти Ҳақназар Ғоиб» унвон дошта, дар ду қисмати он масъалаҳои гуногун марбут ба рӯзгор ва осори шоир мавриди таҳқиқу баррасӣ қарор гирифтаанд. Дар фасли сеюми ҳамин боб муаллиф ба таҳлилу баррасии мавзӯ ва мундариҷаи дostonҳои шоир пардохтааст.

Боби дуюми диссертатсия «Мавзӯ ва мундариҷаи ғоявию бадеии ашъори лирикии Ҳ. Ғоиб» номгузорӣ шуда, дар се фасли он мавзӯҳои, ки солҳои тӯлонӣ мавриди таваҷҷуҳи бузургтарин шоирони ҳар давраи замон буданд, Ҳақназар низ ба ишқ, ба қадру қимат ва манзалати ишқи инсон, муҳаббати волидон, шукӯҳу шаҳомати модари тоҷик, Ватану миллат, адлу дод ва, умуман, масъалаҳои асосии иҷтимоӣ, панду андарз зиёд эътибор додааст.

Боби сеюми диссертатсия «Хунари нигорандагии Ҳ. Ғоиб» ном дошта, фарогири се фасл аст. Дар ин боб муаллиф зарбулмасалу мақол, панду андарзҳои халқӣ дар эҷодиёти шоир, санъатҳои бадеӣ, жанрҳои бадеӣ маълумот додааст. Дар фасли сеюм муносибати қофия ба вазн, жанр, образ, композитсия, мазмуну

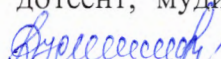
мундариҷа ва дигар унсурҳои шеър дар замони муосир, хусусан баъди солҳои панҷоҳум ба назми ҳозиразамон назар афкандани шоирон аҳамияти махсус пайдо кард, ки ин дар осори Ҳақназар Ғоиб низ ба назар мерасад.

Ба ҳамин тартиб, автореферати диссертатсия мазмун ва муҳтавои кори анҷомдодаи муаллифро ба пуррагӣ дар бар гирифта, тарзи нигоҳи он аз мустақилияти фикрӣ, ҷустуҷӯҳои илмӣ ва кӯшиши навгӯии муаллиф дарак медиҳад. Ҷанбаҳои илмӣ, методологӣ, мантиқӣ ва имлоию услубии автореферат ба талабот ҷавобгӯ мебошанд.

Мавзӯ дар доираи таҳқиқи рисолаи илмӣ ҳалли худро ёфта, муаллиф тавонистааст аз уҳдаи ҳалли мақсаду вазифаҳои дарпешгузоштааш ба хубӣ барояд.

Дар баробари комёбиву муваффақиятҳои хуби илмӣ дар автореферат баъзе камбудҳои ҷузъӣ, аз қабилӣ ғалатҳои имлоию техникӣ ва парокандагии фикрӣ дар матнҳо ҷой доранд. Вале норасоие, ки гуфтем, каму назарногир ва ислоҳпазир буда, моҳият ва арзиши илмии авторефератро кам карда наметавонад.

Диссертатсияи Одинаева Гулбону Мадалиевна дар мавзӯи «Хусусиятҳои гоյавию бадеии ашъори лирикии Ҳақназар Ғоиб» кори анҷомёфтаи илмӣ ва ба талаботи пешгузоштаи КОА назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ҷавобгӯ буда, муаллифи он барои дарёфти дараҷаи илмии номзоди илмҳои филологӣ аз рӯи ихтисоси 10.01.01-Адабиёти тоҷик сазовор аст.

Номзоди илмҳои филологӣ, дотсент, мудири кафедраи забон ва адабиёти тоҷики ДАТ ба номи Ш.Шоҳтемур: Дӯстов Комилҷон Авлокулович

Нишонӣ: 7340025, Тоҷикистон, ш. Душанбе,
Кӯчаи Франко 9/2, кв.3.
Тел (моб): +992 (93-582-73-03)
Э-почта: dustov1964@mail.ru

Тасдиқ мекунам:

Сардори шӯъбаи таъминоти ҳуқуқӣ ва кадрҳо

Нишонӣ: 734003, Тоҷикистон, ш. Душанбе

Хиёбони Рӯдакӣ, 146.

Тел: кор): +992 (2247207)

ДАТ ба номи Ш. Шоҳтемур:

Тағоева МА.